

آقای دیزجی : شرکت اسباب بازی فکر آذین

نام محصول: اسباب بازی فکر آذین

تحصیلات : لیسانس فنی

از کودکی دوست داشتم دو شغل داشته باشم یکی کتاب فروشی و دیگری تولید کننده . در دوران خدمت جایی کار می کردم که به هر حال نوعی کار طراحی انجام می دادیم یعنی دور از فضای خلاق نبودیم ، فضایی که نیاز به خلاقیت داشت در آن زمان واحد ما واحد طراحی بود که البته طراحی نظامی مقطعی هم بود که بعد از دوران انقلاب و بعد مسائل جنگ که ما زیاد از حوزه کاریمان دور نشده بودیم با دوستانمان مشورت کردیم دیدیم فضا از لحاظ اقتصادی مناسب و بکر است و صاحب اسباب بازی های فکری که آنها را از خارج وارد می کرده بعد از جنگ از ایران خارج می شوند و این خلع احساس می شود. قسمتی از بازیهای فکری هم که قرار بود از خارج وارد شود چون هماهنگی با فرهنگ ما نداشت بسیار دست نخورده بود یعنی کاری طراحی نشده بود که در بحث فرهنگی ما باید لحاظ می شد ما شروع کردیم به این کار و حقیقتا ابتدا با فرمایش امام سرعت پیدا کرد، شطرنج حلال شد و مشکل شرعیش برداشته شد ما ابتدا یک شطرنج مغناطیسی طراحی کردیم، شطرنج جیبی مغناطیسی که حقیقتا موفق هم بود.

شطرنج یکی از اولین محصولات ما بود که با توجه به اینکه می خواستیم این کار ما کاری فکری باشد تولید کردیم و شطرنج نیز کار بسیار موفقی بود . خود این قضیه باعث شد که ما اعتماد به نفس بیشتری پیدا کنیم، و شروع کردیم به سرعت در زمینه فکری یعنی بیشتر فکر کردن و صحبت کردن و کار بیشتر و بر روی نمونه های خارجی هم کار کردیم البته تنها نرفتیم سراغ کارهای کپی بلکه ایده می گرفتیم و روی آنها کار می کردیم تا هم پخته تر شود و با سلیقه ایرانی جور در بیاید و هم با خلاقیت خودمان باشد.

از همان ابتدا با مراکز آموزشی ارتباط داشتیم حتی خارج از ایران و با واحدهایی که تولید کننده آنها به طور تخصصی در زمینه فکری در دنیا کار کردند تا جایی که توان داشتیم از کتابهایشان استفاده کردیم با آنها تماس داشتیم از کتابهایشان استفاده کردیم و قاعدتا از همان ابتدا خارج از کشور ارتباط برقرار کردیم.

ابتدا همان یک کارمان که شطرنج بود را در نمایشگاههای لبنان ، قبرس و کشورهای آسیای میانه عرضه کردیم و به مرور زمان در بیش از ۱۰-۱۵ کشور دنیا جنسهایمان ار عرضه کردیم.

ما تمام سرمایه و حرکت خودمان را تعیین می کنیم هیچ کمک مالی، اقتصادی از جاهای دیگر نگرفتیم و انرژی اصلی ما همان علاقه به این کار است ما خیلی از کارها را تولید می کنیم.

ما در مجموعه داخلی خودمان از مرحله ایده تا اجرا زمان زیادی را از دست داده ایم و قضیه ای که کار را مشکوک می کند باعث می شود آن کار دوباره بررسی گردد و عواقب و نتایج آن در نظر گرفته شود . متأسفانه این تناقض ما را کند می کند و این مشکل در تصمیم گیری تاثیر می گذارد.

ما در کار خودمان با ریسک پذیری زیادی رو به رو هستیم و هر شکست یک تجربه جدیدی است ولی بعضی اوقات این شکستها سنگین بوده و لی خیلی سریع قضیه را حل می کنیم.